Pregaria.cat

Entrada

L'acció de gràcies

Per pregaria.cat el ds., 16/04/2005 - 09:00

La pregària d'acció de gràcies pot anar des de la rutina fins a la mística. També pot resultar enganyosa i desfer la vera imatge de Déu. També pot representar una experiència que ens supera, com un aiguat d'aquells de tardor.

Imaginat que hi ha un accident d'avió, i que tu has arribat tard a l'aeroport i tenies bitllet per aquell vol. Quan reps la noticia de que no queda ni un supervivent, dones gràcies a Déu per la seva providència. T'ha salvat. Potser que ho pensis millor, no creus?. Déu no ha estat provident amb aquells que van morir?. Volia la seva mort, i no la teva?. No creus que estàs prenent el nom de Déu en va?. Pots sentir-te afortunat pel teu retard. Però ni aquest va ser provocat per Déu, ni Ell va provocar la catàstrofe. Màxim li pots comunicar filialment el teu gran ensurt i la teu desconcert pel fet de seguir viu. Però no barregem les coses.

Altres vegades donem gràcies per rutina. Com qui va repetint sense assabentar-se de res. Frases fetes, paraules avorrides, grans realitats desfigurades per la monotonia. No saps ben bé el que dius i la raó de dir-ho. Et quedes com abans. Possiblement Déu compren la teva negligència, prou que sap sobre la nostra limitació. Per expressar-ho humanament diríem que somriu, com si es digués a si mateix: una altra vegada!. Que en són de buides les teves paraules, fill meu, que en són d'avorrides !.

Però hi ha moltes situacions en les quals donar gràcies resulta una comunicació essencial, una pregària del cor, una fonda unió. Poden ser provocades per un fet molt normal, que avui resta com il·luminat i hi descobreixes una especial presència i significació. O pot ser un fet, una realitat fora del normal, una trobada, un sentiment, la descoberta d'un camí, l'experiència de què Ell t'ha anat guiant, com un Pare que va conduint el seu fill estimat per un indret fosc.

Aquest sentiment d'acció de gràcies t'acompanya. És com una música de fons. Puja i s'expressa. Baixa i resta a dintre. Et desborda. No trobés ni els mots ni la manera. Et té agafat. Diríem que és massa, que vol sortir de dintre com una cascada.

No el deixis córrer. Viu la gràcia de l'acció de gràcies. Expressa'l el millor que puguis. Mira de ser humil. Deixa que Déu sigui Déu per a tu, i tu sigues fill o filla d'Ell. És sublim!.